

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 65/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Miroslava Duriša a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Ntok 1/2020 a postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tost 46/2020 a jeho uzneseniu z 25. novembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Ústavnému súdu bola 26. januára 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia čl. 2 a jeho základných práv podľa čl. 12, 17, 46, 47, 48 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 až 3, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Ntok 1/2020 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tost 46/2020 (ďalej len „napadnuté konanie najvyššieho súdu“) a jeho uznesením z 25. novembra 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

2. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že v roku 2006/2007 mu bol právoplatne uložený trest odňatia slobody na doživotie. V roku 2020 podal návrh na obnovu konania, v ktorom žiadal predvolať a vypočuť súdnych znalcov ako svedkov a aj ďalšie osoby. Zároveň v návrhu uviedol, že v pôvodnom konaní bol vystavený podstatne horšiemu zaobchádzaniu. Túto skutočnosť dôvodil tým, že za spáchanie 3 vražd mu bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, kým v iných prípadoch uvádzaných sťažovateľom za spáchanie väčšieho počtu vražd bol páchatel'om ako trest uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na určitú dobu. Sťažovateľ tvrdí, že v pôvodnom konaní nemal možnosť vyhnúť sa doživotnému odsúdeniu priznaním sa, čo mu malo podľa jeho názoru priniesť miernejší trest. Tým, že využil svoje právo nevypovedať, neboli v pôvodnom

konaní odsúdení objednávateľ vražd a ich organizátor. Sťažovateľ mal záujem všetky skutočnosti objasniť, keďže nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, aby orgány činné v trestnom konaní umožnili týmto osobám vyhnúť sa trestu, ak je sťažovateľ ochotný poskytnúť svedectvo a dôkazy.

3. Na neverejnom zasadnutí krajský súd zamietol návrh na obnovu konania bez toho, aby vypočul sťažovateľa a svedkov, čím mal zmariť sťažovateľovi možnosť predloženia dôkazov. Následne najvyšší súd zamietol sťažnosť sťažovateľa, čím potvrdil rozhodnutie krajského súdu. Vzhľadom na už uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej nálezom rozhodol o porušení jeho v bode 1 označených práv postupom krajského súdu a najvyššieho súdu v napadnutých konaniach a napadnutým uznesením najvyššieho súdu. Sťažovateľ zároveň žiada o zrušenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu a tiež o zrušenie rozhodnutia krajského súdu a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa posudzoval, či sú splnené podmienky konania pred ústavným súdom. Jednou z podmienkou konania pred ústavným súdom je aj obligatórne zastúpenie sťažovateľa advokátom v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom. Uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 65/2021-5 z 9. februára 2021 nebolo žiadosti sťažovateľa vyhovené.

6. Výzvou zo 16. februára 2021 ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby si v lehote 15 dní od jej doručenia zvolil advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie.

7. Sťažovateľovi bola výzva doručená do vlastných rúk 19. februára 2021. Posledným dňom lehoty na zvolenie právneho zástupcu bol 8. marec 2021. Do dnešného dňa sťažovateľ nedoručil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

8. Keďže sťažovateľ ani po uplynutí ústavným súdom určenej lehoty nepredložil splnomocnenie na svoje právne zastupovanie a neodstránil tak nedostatok podmienky konania pred ústavným súdom, ústavný súd jeho ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde pre nedostatok jeho právneho zastúpenia po nevyhovení žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu.

9. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2021

Libor DUEA
predseda senátu